

bidragene var problemer, som fortjente en nærmere overvejelse. Lovforslaget henvistes derfor til et udvalg, som efter en foretagen afstemning blev på 17 medlemmer, mens kommunisterne havde foreslået medlemstallet sat til 21, for at de selv kunne blive repræsenteret i det.

Udvalget afgav ikke betænkning.

36. Forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel. (Af *Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen*). [A. sp. 703].

Fremsat mundtligt i folketinget ¹⁹/₁ (F. sp. 1798). 1. beh. ²⁵/₂ (F. sp. 2462). Partiernes ordførere: Viola Nørløv, Ellen Poulsen, Erna Sørensen, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Petra Petersen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Viola Nørløv, Nina Andersen, Kaj Andresen, Hjortnæs, Kai Jensen [formand], Orla Pedersen, Sofie Pedersen, Edel Saunte, Ellen Poulsen, Jens Chr. Christensen, Føged, Gideon, Krogh, Erna Sørensen, Gottschalck-Hansen, Marie Antoinette von Lowzow og Kirsten Gloerfelt-Tarp [næstformand]).

Lovforslaget var overensstemmende med et tidligere fra kommunistisk side fremsat forslag (årbog 1952—53, side 496). Det henvistes efter 1. behandling til et folketingsudvalg, der ikke afgav betænkning.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Petra Petersen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Lovforslaget er jo ikke ukendt for tingets medlemmer, idet det ofte er fremsat her i tinget. I rigsdagssamlingen 1946—47 fremsatte kommunisterne for første gang forslaget, og vi fremsatte det dengang og fremsætter det i dag, sådan som det er udarbejdet af befolkningskommissionen af 1935, bortset fra ændringer, vi foretog i 1946—47, fordi prisniveauet var ændret, samt nogle ændrede ikrafttrædelses- og bortfaldsbestemmelser.

I de 8 år, der er gået, siden vi første gang fremsatte lovforslaget, er der yderligere sket en betydelig ændring af prisniveauet, og når vi i dag fremsætter lovforslaget uden at have foretaget en ajourføring af beløbene i § 1, stk. 1, § 3, stk. 3, og § 11, stk. 3, er det ikke, fordi vi ikke mener, at såvel de kontante beløb som dagpengene bør ajourføres til 1955-niveauet. Det synes vi så absolut at de bør, men